

Aan de Redactie van het Tijdschrift voor Geneeskunde!

Naar aanleiding van de ook in het laatste nummer van uw *Tijdschrift* tot de bewerkers van het Supplement gerichte vraag: „wie de Commissie *vergunning* gaf voor de bereiding van geconcentreerd kamillenwater en vlierwater, zoodanige voorschriften te geven, dat zij voor $\frac{1}{4}$ van hun gewicht uit sterken spiritus bestaan”, mogen deze bewerkers niet nalaten te doen opmerken, dat de geïncrimineerde voorschriften onveranderd uit de vorige uitgave van het Supplement (1891) werden overgenomen, waarin zij waren opgenomen naar het voorbeeld van bestaande Pharmacopeeën.

Dat die voorschriften tot nu toe geen aanleiding gaven tot kritiek, zal wellicht hierin zijn oorzaak vinden, dat:

1°. de *geconcentreerde* aromatische wateren *nooit* op zichzelf gebruikt worden, doch slechts dienen voor de bereiding van die aromatische wateren, welke door destillatie op de gewone wijze bereid, onhoudbaar bleken te zijn;

2°. de in het Supplement opgenomen, op deze wijze bereide aromatische wateren (A. Chamomillae, Sambuci en Tiliae) tot de uiterst zeldzaam voorgeschrevene behooren, en dan nog uitsluitend worden benut tot het aromatiseren van eenig mengsel, waardoor van het hooge alcoholgehalte van het *geconcentreerde* water slechts uiterst weinig in het geneesmiddel terecht komt.

Blijkt uit één en ander, dat de bewerkers van het Supplement de vraag, wie hen in deze machtigde, niet onbeantwoord behoeven te laten, het laat zich aanzien, dat de opmerking van Dr. GRESHOFF, indien zij vroeger ware gemaakt, de Commissie zou hebben aanleiding gegeven de voorschriften voor *geconcentreerde* aromatische wateren niet onveranderd over te nemen.

Namens de Supplement-Commissie,

Dr. P. A. vos, *Secretaris.*

Rotterdam, 2 Februari 1903.

R E C T I F I C A T I E.

Daar ik geen drukproef van het verslag der Algemeene Vergadering der Maatschappij ontvangen heb, ben ik niet in de gelegenheid geweest een correctie aan te brengen in de woorden die mij in dat verslag in den mond gelegd worden, waarmede ik den Voorzitter bedankt zou hebben voor zijn leiding. Ik heb nl. niet van vleesch en been gesproken. Ik meen het volgende gezegd te hebben:

Mijnheer de Voorzitter! Met vrees en beven ging ik naar deze zoo gewichtige buitengewone vergadering, met de grootste tevredenheid keer ik terug, en wij danken dat vooral aan de uitstekende leiding dezer moeilijke vergadering door onzen geachten Voorzitter. Geen dissonant werd gehoord, en besluiten werden genomen, die het gegronde vermoeden geven van hernieuwd leven en bloei onzer Maatschappij.

Moordrecht, 31 Januari 1903.

P. W. MARI.
